

نمایندگان سرمایه داران را انتخاب نمی کنیم!

رژیم جمهوری اسلامی بار دیگر خیمه شب بازی خود را برای انتخابات ریاست جمهوری راه انداخته است، و با تبلیغات دروغین وسیع می خواهد مردم را برای شرکت در نمایش مضحک این انتخابات متقاعد کند. جناح ها و احزاب مختلف سرمایه داران، برای حمایت از کاندیداهای خود، ناگزیر به پرده دری و برملا کردن حقایق شده اند، که فقط افشای گوشه ای از آنها کفایت تا ماهیت ارتجاعی و ضد مردمی نظام حاکم را نشان می دهد.

پس از سی سال حیات ننگین جمهوری اسلامی، حیاتی که با سرکوب، زندان، کشتار و فقر و مسکنت و تبعیض علیه کارگران و مردم زحمتکش، عجین گشته است، اکنون مهره هایی که سالها فعالانه در مشارکت با این سیستم پوسیده و فاسد و ضد دمکراتیک ایفای نقش نموده اند و با چپاول دسترنج توده زحمتکش به مقام و منزلت رسیده اند، با تکیه بر توهم بخش هائی از مردم نسبت به بهبود اوضاع، از دمکراسی و آزادیخواهی و تغییر دم می زنند. در پس تمامی این ادعاها و فریبکاری ها، تضادهای بین جناح های مختلف بر سر سلطه اقتصادی و سیاسی و فرهنگی و دست یابی هر یک به سرمایه، ثروت و امکانات عظیم تر مطرح است. در پس مبارزه جناح اصلاح طلب در انتخابات ریاست جمهوری، نیز به روشنی، احساس گنگ وحشت از خطر سقوط نظام با ادامه سیاست های موجود، نمایان است.

اما در اساس جایی که صحبت از ۱۵۰۰ پروژه عظیم اقتصادی با منابع مالی هزاران میلیاردی در میان باشد و جایی که همین منابع مالی بیشمار در چپاول حدود ۸۰۰ شرکت وابسته به سپاه و رهبر و رئیس جمهور و وزیر و وکیل باشد، داعیه آزاد منشی و طرفداری از محرومان ترفندی است که این دزدان برای تصاحب همین غنائم براه انداخته اند. منافع طبقاتی و جناحی ای که هر یک از چهار کاندیدا آن را نمایندگی می کنند، حکم می نماید که تنور انتخابات را داغ نموده و از طریق تحمیق هر چه بیشتر مردم و آلت دست قراردادن آنان، نان خود را بچسبانند.

تمامی این حضرات با تأیید رهبری (ولایت فقیه) و شورای نگهبان انتخاب گردیده اند که در حد و حیطه قانون اساسی ارتجاعی جمهوری اسلامی انجام وظیفه نمایند. قانونی که مدافع مالکیت خصوصی مشتی اقلیت سرمایه دار و زمیندار و رو در روی اکثریت بی چیز جامعه است، قانونی که ضد حق حاکمیت مردم، ضد حقوق برابر زنان و مردان، ضد حقوق ملیت ها، ضد حقوق اقلیت های دینی و ... است. رویکرد رژیم به اخذ آرای مردم برای مشروعیت بخشیدن به چهره حکومت ضد کارگری و ضد دمکراتیک خویش می باشد. زیرا نظامی که بر پایه منافع مشترک سرمایه داران و زمین داران و در ارتباط با تأمین منافع انحصارات امپریالیستی دوام یافته است و ولایت مطلقه فقیه آن با یک توشیح

ملوکانه و حکم حکومتی، رأی مردم را در هم می پیچد و حق انتخاب را از آنها سلب می نماید هرگز نمی تواند مدافع حقوق و آزادی های سیاسی و اجتماعی توده های مردم باشد. آیا این دلیل کافی نیست که این رژیم طی سی سال حتی به یک اتحادیه مستقل کارگری حق حیات نداده است؟

آنچه در این میان برای طبقه کارگر و توده های زحمتکش مردم اهمیت دارد این است که هیچ کدام از برنامه ها و سیاست های هیچ جناح و گروهی از رژیم با منافع کارگران و زحمتکشان انطباق و همسوئی نداشته و شناخت و افشای این سیاست ها به ویژه در مواردی مانند نحوه برخورد رژیم به جنبش کارگری، جنبش زنان، مبارزه مردم برای آزادی های سیاسی و مدنی از جمله جدائی دین از دولت و آموزش، قطع کمک های دولتی به نهادهای دینی، جنبش ملی برای رفع ستم و تبعیض ملی و جنبش دانشجویان و جوانان اهمیت ویژه دارند.

داشتن درک دقیق و روشن از سیاست های رژیم به کارگران امکان مبارزه مؤثر با این سیاست ها را می دهد و زمینه را برای طرح سیاست مستقل طبقه کارگر فراهم می کند. بنابراین باید با افشای سیاست های داخلی و خارجی رژیم که مستقیماً بر زندگی روزانه مردم و آینده آنها در زمینه های اقتصادی (در زمینه هایی مانند تشدید بیکاری، تورم)، سیاسی (تقویت نظامی گری، برقراری حالت جنگی در کشور، اختناق و سرکوب بیشتر) و فرهنگی (تقویت پان اسلامیسیم، ناسیونالیسم و عظمت طلبی، ترویج فرهنگ جنگ های ارتجاعی و دینی، مبارزه با فرهنگ دموکراتیک و انقلابی، تشدید ستم ملی به بهانه مبارزه با نفوذ خارجی و تجزیه طلبی، گسترش سانسور و دخالت بیشتر در زندگی خصوصی مردم) مؤثر است، نشان داد که کوچکترین امیدی به بهبود وضعیت نابسامان و ضد انسانی کنونی نیست و به دست گرفتن قوه مجریه از سوی نمایندگان هر جناح، جز دست به دست شدن اهرم های اقتصادی و سیاسی و تداوم اوضاع فقر و فلاکت کمترین چیزی نصیب توده مردم نخواهد ساخت.

کارگران و زحمتکشان! بپا خیزیم و راه را برای مبارزه انقلابی در جهت به زیر کشیدن کل نظام، همه جناح ها و دسته بندی های سرمایه داران و زمینداران، و برقراری دولت شورایی کارگران و زحمتکشان و تأمین زندگی شرافتمندانه و در شأن انسان برای همه محرومان، هموار سازیم.

مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی و سوسیالیسم!

کارگران پروژه های پارس جنوبی و کمیته انقلابی کارگران ایران

۱۸ خرداد ۱۳۸۸